

Jubileumsberetning for

Byaasen Skiklub

110 år

Stiftet i 1893

“Skiløpingen er den mest nasjonale av alle idretter
og en herlig idrett er den – forjener noen navn av idrettens idrett,
så er det sannhet i den....”

Fridtjof Nansen

Forord

Byaasen Skiklub er 3. desember 2003 110 år og er dermed en av de eldste skiklubber i landet.

I 1890 skrev Fridtjof Nansen: "Skiløpingen er den mest nasjonale av alle idretter og en herlig idrett er den - fortjener noen navn av idrettens idrett, så er det sannhet i den..."

Våre stiftere og senere våre aktive og ledere har ved å opprettholde BYAASEN SKIKLUB gjort Nansens ord til sine.

Styret og senere årsmøter har satt fokus på de tre arbeidsområder for klubben:

1. Tilby barn i vårt område grunnleggende skiopplæring. Samtidig lære barna å bli glad i vår natur og sette pris på å benytte den.

2. Legg forholdene best mulig til rette for aktive skiløpere i alle aldre. Klubben dekker alle skidisipliner. For tiden er aktiviteten konsentrert om hopp, langrenn, telemark og skileik, mens aktiviteten i alpin ligger nede.

3. Sosialt tilbud for medlemmer i alle aldre. Gjenoppbygging av BSK-hytta etter brannen vil naturlig gi mulighet for økt aktivitet. BSK ønsker å gjøre vårt område til et bedre sted å leve i for våre medlemmer.

Idrettsbevegelsen i Norge er en enestående organisasjon i verdenssammenheng . 1,7 millioner medlemsskap beviser dette. Vår klubb med 700-800 medlemmer er bare en liten, men viktig del av denne organisasjonen. Idrettsbevegelsen møter naturlig nok også vanskeligheter. Vi må imidlertid stå samlet for å løse disse for å kunne tilby våre barn og ungdommer en meningsfylt fritid på sunne premisser. Idrettens drivkraft er og vil alltid være glede over bevegelse, glede over å mestre, glede over å ferdes i naturen, glede over å gjøre det sammen.

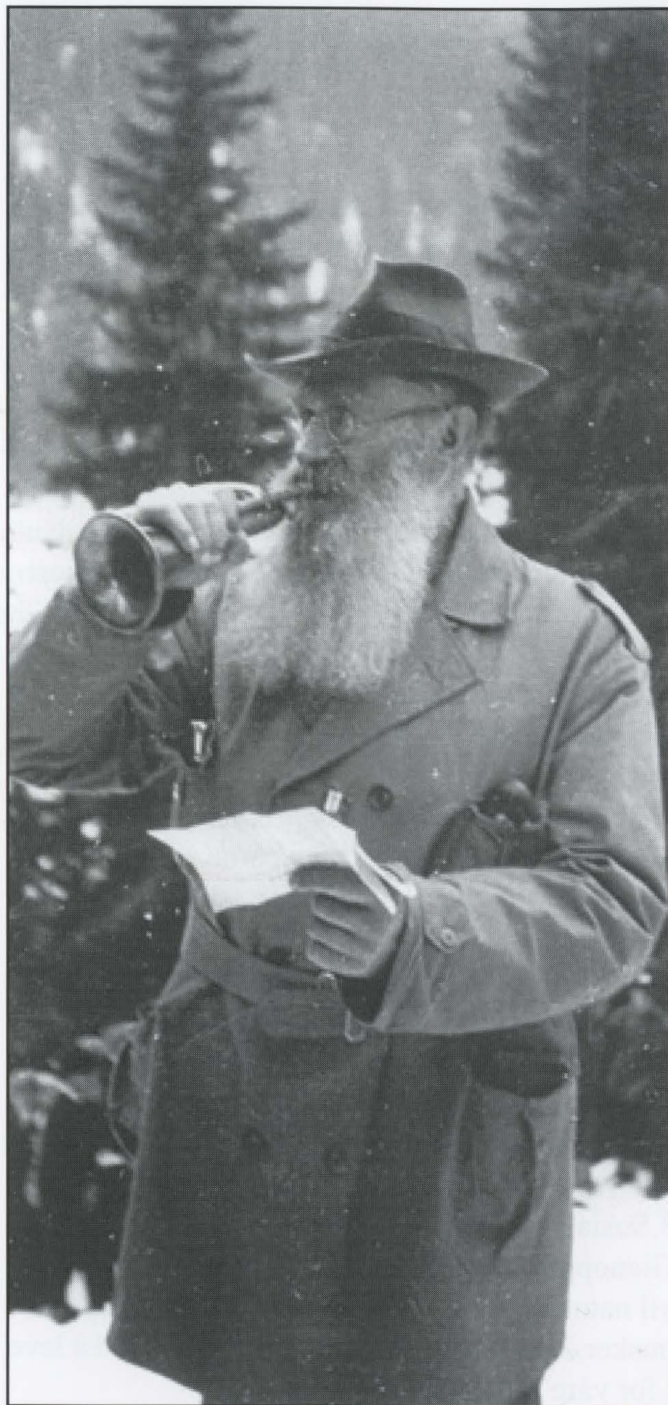
Thorvald Nakstad

Innhold

Side 2:	Visdomsord, Fridtjof Nansen
Side 3:	Forord
Side 4:	Innhold
Side 5:	Stiftelsen og ledelsen
Side 6:	Historie
Side 9:	Skileik
Side 11:	Langrennsavd. BSK 2003
Side 12:	Petter Eliassen
Side 14:	Bildesamling
Side 19:	Elsa Holst
Side 20:	Hoppdommere
Side 21:	Heljar Fahle
Side 22:	Ut på tur, aldri sur
Side 23:	Ny storstue i jubileumsåret

*Svart/hvittfoto ved Gunnar Simonsen,
repro ved Fridtjof Simonsen.*

Hovedstyret. Bak fra venstre: Bjørn Fossum, Erling Friedman, Henrik Sandbu, Erik Rundgreen og Leif Ove Sjøvoll. Fremst fra venstre: Kjell Pedersen, Thorvald Nakstad og Dagny Buan Pedersen. Ikke til stede da bildet ble tatt: Alf Walseth, Marius Maske (vara) og Ole Walseth (vara)

Stiftelsen og ledelsen

I klubbens eldste protokoll kan man lese dette blekkskrevne referat:

*“Høsten 1893 samledes man efter Indbydelse af Hrr. H. Stabell til Møde paa Munkvold i Anledning Dannelsen af Byaasens Skiforening. På Møde foretages Valg af Bestyrelse, og havde dette følgende Utfald:
Formand: K.Dahl*

*H.Stabell, E.Ianssen
Kasserer: Jens Hansen.”*

Det ble senere holdt et møte hos Jens Hansen den 3. desember 1893. På generalsamlingen den 12. april 1902, ble denne datoen vedtatt som stiftelsesdag for klubben.

Gutterrenn Granlibakken, Ranheim 1940. F.v: Arthur Hartvigsen, Knut Lund, Sigurd Lusegg, Iver Gundersen, Per Ålstvedt, Harald Lusegg, Roar Nilsson, Egil Haua, Arnfinn Melheim og Roar Gossmann.

Historie kilde: Asbjørn Blåsmo

En januardag i 1893 ble Byaasen skiforening stiftet. I løpet av det første året kom medlemstallet opp i 43. I 1899 byttet klubben navn til Byaasen skiklubb. Klubben har i dens 100 årige eksistens møtt på flere utfordringer og tunge motbakker. Klubben opplevde i 20'åra at politisk uro forstyrret foreningslivet i negativ

retning, men klubben viste likevel stor vilje til opprettholde kameratskapet, tross i utfordringene. Selv om aktiviteten var god, var 20-åra også preget av økonomiske problemer. 1927 beskrives i denne sammenhengen som et kriseår. Nok en gang kommer klubbens samhold og kameratskap til

god nytte. Takket være en kjempeinnsats fra klubbens ledelse og dens medlemmer, klarte de å ri stormen av.

Sosialt fellesskap har alltid stått sentralt i jubilentens historie. Basarer, revyer, dansefester og Gaukrenn ble arrangert for samholdets skyld, og ikke minst for å skaffe klubben sårt trengende inntekter.

1934 utmerker seg som et viktig år. I dette året opprettes nemlig en egen avdeling for de kvinnelige medlemmene i klubben. Damene som allerede fra starten av hadde vært svært aktive i sine gjøremål, som medvirkende ved tilstelninger, fester og basarer fikk nå endelig sin egen avdeling. Flere av de kvinnelige medlemmene i klubben hadde dessuten vist seg som svært talentfulle skiløpere.

Det følgende året beskrives som et økonomisk godt år. På det sportslige planet en sesong med flere gode resultater. Årene før krigen var klubben svært sterk sportslig, med hopp og langrenn som dens styrke.

I 1938 ble det holdt et møte angående salg av klubbhuset og eiendommen Søren. Dette fordi det ikke var lønnsomt å sitte med. Året etter, i 1939, ble hytte og eiendom solgt.

KRIGEN KOMMER

Vinteren 1940 skulle Byaasen skiklubb arrangere et utvidet kretsrenn. Dette rennet fant sted

7. april. Rennet gikk som planlagt, med premieutdeling og fest om kvelden. Knappt 24 timer senere høres tyske fly over byen. 2. verdenskrig hadde nå kommet til Norge og Trondheim.

Etter krigens utbrudd og frem til årsskiftet ble det holdt to møter i Byaasen skiklubb. Det siste på stiftelsesdagen 3. desember. Det ble da besluttet at det nåværende styret skulle skulle bestå nok et år. Det skulle derimot gå fem år før organisert virksomhet tok til igjen.

En skinsjon som Norge la selvfølgelig ikke utstyret på hylla i okkupasjonstida, selv om det var forbudt med slike aktiviteter. Men man vet at det foregikk slik aktivitet i det skjulte. Gjerne i bortgjemte bakker og på utmarksplasser utover i distriktet. Der samlet medlemmer seg til upremiert dyst. Rekrutteringen sto det heller dårlig til med. Arbeidet med å verve medlemmer til klubben, var under krigen, så godt som lagt ned.

FRED

Freden kom endelig i 1945. Allerede til den 23.mai samme år innkalte Annar Ryjord til styremøte. Det var nå om å komme fortest mulig i virksomhet etter fem år i "dvale". Man sørget også for å minne de som hadde falt i krigstjeneste; Trygve og Torbjørn Leinhardt døde begge i slag. Man lyste også fred over minnet over æresmedlemmene Ole Dahlhaug og Peder Ramberg som begge døde under krigen.

Visste du at skiklubben stiftet sin egen dame-avdeling i 1934?

Det var mye å ta tak i etter krigens slutt; tribune, hopp, stillas og dommertårn hadde forsvunnet under krigen. Heldigvis var interessen blant medlemmene stor og man glødet etter å ta fatt på arbeidet.

Den nye bakken sto ferdig 2. desember samme år og 8 januar ble bryteren slått på for prøvehopping i flombelyst bakke. 17. januar var anlegget komplett. Starten ble feiret med et høytidelig åpningsrenn i den nye Byåsbakken.

Selv om optimismen glødet, sto det svært dårlig til med rekrutteringen. Fem år i krig hadde satt sine spor...

I perioden 1957-61 maktet en komité å bringe klubben opp av bølgedalen. Denne komiteen besto av Oddvar Moe, Torbjørn Leinum, Herbert Walseth og Aage Aagaard. En av de viktigste oppgavene for komiteen var en radikal ombygging av bakkeanlegget.

Ved hjelp av tippemidler, kommunale og private bidrag, og ikke minst dugnadsarbeid sto bakken ferdig senhøsten 1961.

I 1972 fremmes forslag om å forsøke å få i stand en medlemsblad. Gunnar Hoff-Jensen påtok seg å stå ans. red og første blad kom ut samme år. Men dessverre allerede etter 2 år tok utgivelsen slutt.

80 årsjubileet ble markert med fest i Nidarøhallen. I denne perioden er klubbens økonomi svært god slik at det er mulig å støtte de enkelte utvalg

for deltakelse i lands- og hovedlandsrenn uten at dette hadde medført begrensning i aktiviteten for øvrig.

AKTIVITET I ETTERKRIGSÅRA

Etter en ubrutt rekke av gode hoppere frem til krigsåra finner vi igjen enkelte som tok opp tråden, eller rettere sagt, tok fram skia og fortsatte der de slapp ved krigsutbruddet. Som utmerkede representanter for disse nevnes; Bjørn Åldstedt, Erling Rognes, Herberth Walseth, Hans Kårstein og Einar Smedås. Takket være disse "overhoppere" som lysende forbilder og en frodig rekrutteringsaktivitet fikk klubben en stor og god hopptropp i de første etterkrigsåra.

Anita Wold i aksjon.

*Visste du at
Byaasen
Skiklub var
en av de
første i
Trøndelag
med flom-
belyste
bakker?*

Med ski på beina...

SKILEIK

BSKs tilbud til de aller yngste er allsidig skiopplæring uten krav om spesialutstyr. Rekrutteringen skjer gjennom henvendelse til skolene Nyborg, Åsveien, Ila og Steinerskolen. Aldersgruppen er fra 5-6 år til 8-9 år. Barna blir fordelt på 2 grupper - en for

nybegynnere og en for videregående. Vi starter med barmarksaktiviteter i slutten av september hvor vi har all slags bevegelsestrening, lek og stafetter. Når snøen kommer, legges det opp til gradvis opplæring og mestring av skiene, og det er blitt mange flinke skiløpere når sesongen avsluttes ved påsketider. Vi holder til på Golfbanen hvor det finns bakker

tilpasset alle ferdighetsnivå. Det er trening hver mandag og onsdag fra kl. 1800 til kl. 1900. Ungene kan velge om de vil komme en av dagene eller begge. Oppmøte på Ferista. I løpet av sesongen registreres ca 100 deltakere, og det er minst to voksne instruktører på hver gruppe.

Lek og glede er viktige stikkord for skileikgjengen.

Ivrige løpere under sesongavslutningen 2003

LANGRENNSAVDELINGEN BSK 2003

Vi har de siste sesongene hatt to treningssamlinger. Den første er en barmarkssamling i september på Søvassli som ligger på veien over Hemnkjølen. Den andre samlingen har vi i slutten av november på Storlien som er en skisamling. Antallet deltakere har steget for hvert år. På Søvassli var vi i september 2002 38 deltakere hvorav 25 utøvere. I 2003 var vi 63 deltakere hvorav 48 utøvere. På Storlien var vi i 2002 115 deltakere hvorav 65 utøvere.

For sesongen 2003 skal vi ha samling på Storlien 28.-30.november, og vi venter minst 120 deltakere.

Når det gjelder arrangementer, så arrangerer vi et internt BSK-løp på Lavollen hver høst. I 2002 hadde vi 40 deltakere mens det for 2003 var 61 utøvere + 15 foreldre som deltok. Fine arrangement som spleiser miljøet i klubben i flotte omgivelser på Lavollen. I mars arrangerer vi et skirenn i Nilsbyen for alle utøvere også

utenfor klubben. Det ble dessverre avlyst i fjor på grunn av snømangel. Forventet deltakelse i et slikt arrangement vil ligge på omkring 200 utøvere.

Våre planer i langrennsavdelingen ligger vel mest på å skaffe nok trenere slik at vi kan gi utøverne tilfredsstillende oppbacking enten du er en racer eller ikke. Bredden er viktig å ivareta for oss. Ellers håper vi at hytta skal bli et knytepunkt for utøverne og foreldre i fremtiden, hvor turer kan avsluttes med sosialt samvær. Andre planer er at vi i disse dager sender ut omtrent 350 invitasjoner til alle 9,10 og 11 åringer på Nyborg, Åsveien, Ila og Steinerskolen om å begynne i BSK.

Antallet utøvere i BSK er pr. 20.10.2003 -78 aktive.

Styret i langrennsavdelingen består i dag av fem medlemmer som er,

Leder Erik Rundgreen
Styremedlem Heidi Grøv
Styremedlem Astrid Lehn Wannebo
Styremedlem Ann-Lisbeth Arntzen
Styremedlem Martin Aagaard

Trondheim, 20.10.2003
Med vennlig hilsen
Erik Rundgreen

Petter Eliassen

- fremadstormende junior i langrennssporet

Petter har som mange andre gode skiløpere gått “skolen” i BSK med start i skileik og deretter aktiv i langrenn. Han har mange gode plasseringer å se tilbake på, spesielt siste sesong med seks løp blant de ti beste i norgescupen, deriblant to pallplasseringer som ga en flott 4. plass sammenlagt. En imponerende 3. plass i NM for juniorer er foreløpig hans beste prestasjon. Men hvilke ambisjoner har han?

Petter er nøktern og forteller at han tar ett år av gangen og prøver å gjøre det best mulig for hver sesong. Han vil gjerne prøve noen år som senior også men er forsiktig med å uttale seg skråsikkert om framtida. I mellom treningsøktene er han elev på skilinja på tredje året på Heimdal vgs. Det blir nesten bare skole og trening og atter trening og han vet at han må ofre mye for å bli god, men legger til at han får tid til sine venner også. Samtidig ser han for seg et liv etter skikarrieren også, kanskje innen helsevesenet som lege eller fysioterapeut.

Her er Petter i aksjon under ett av sine mange skiløp

Hvilket forhold har du til klubben?

Petter forteller ivrig og engasjert om at BSK har gitt han mye opp igjennom årene. Klubben er godt drevet, miljøet er positivt og det er tillatt å følge sine egne ambisjoner. Trenerne legger ikke press på de aktive gjennom kjefting, men gjennom positiv oppmuntring og oppbakking. Dessuten har klubben en veldig aktiv foreldregruppe og det synes han er positivt.

“

Jeg kan godt tenke meg å gi noe tilbake til klubben ved å jobbe som trener en gang i fremtiden.

Petter Eliassen, 18 år

“

Han kunne godt tenke seg å gi noe tilbake ved å jobbe som trener en gang i fremtiden.

Hvorfor ble det BSK?

Det var ikke vanskelig valg i det hele tatt. Jeg bor bare 200 m fra klubbhuset. Selv om Petter nå trener sammen med juniorene i Byåsen IL, er det BSK han representerer i renn og andre sammenhenger.

Petter er en av Byaasen skiklubs mest lovende skiløpere.

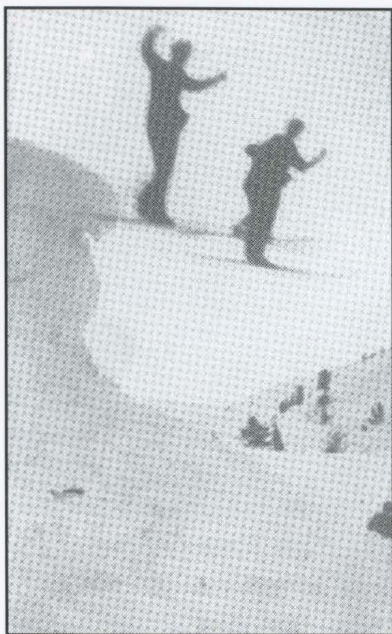

*F.v.: Lars Michelsen, Roar Wold, Anita Wold,
Michael Simonsen, Tor Michelsen og
Dag Eivind Henriksen.*

Bildesamling

Gjennom årevis har det blitt fortografert og samlet på bilder fra viktige begivenheter, folk og hendelser. Vi har plukket ut et knippe av disse for å vekke frem minner hos Byaasen skiklubs medlemmer, gammel som ung.

Knaushopping i Bymarka

*På dommertribunen i Byåsbakken.
Fv. Johan Simonsen, "Sjæfen", Rolf Elvenes og Egil Løvås.*

*BSK klubbrenn for gutter 1947, Torshaugen, hopp premiebakken.
F.v Ukjent, ukjent, Olaf Walseth, Ukjent, Alf Sandberg, Arne Iversen, Johan Simonsen, Geirmund Johansen,
Magne Brenden, Michael Simonsen, Kolbjørn Johansen, Jan Selbekk, ukjent, Einar Sigvart Wangsvik, ukjent, ukjent,
ukjent, Alf Valset, Leif Valset, ukjent.*

Klubbrenn i Byåsbakken 1939. På hoppet: Eugen Hauan og Knut Gundersen.

T.v: Byåsbakken, Trønderrennet 1934. Snøen er påkjørt.

Klubbrenn Premiebakken, Torshaug 1947.

*Skiløpere Trønderrennet, Byåsbakken 1934.
F.v. Karl Olav Foss, Meldal, Torvald Heggem, Rindal,
Einar Wangsvig, BSK og Olav Lian, "Freidig".*

*Visste du at
Byaasen
Skiklub var
en av de
første i
Trøndelag
med flom-
belyste
bakker?*

*Fra skirenn i Selbu, 1934.
F.v: Tjalve Rien, Trygve Rolseth,
Adolf Brandhaug, Bent Hansen,
Peder Jensås, Michael Simonsen,
Eugen Hauan, Anmar Ryjord,
Johan Berg.*

BSK Klubbrennet 1947, Torshaugen v.hytta. F.v. de voksne: Knut Mærk, Arne B. Andersen og Tore Mærk.
Barna fra venstre: Michael Simonsen, Johan Simonsen, Alf Sandberg, Arne Iversen, Magne Brenden og ukjent.

Toppen Byåsbakken, 1934.
F.v: Adolf Brandhaug, Leif Eggan, Johan Berg,
Johan Opland, Andreas Vanvik, Gunnar Andersen,
Arnar Ryfjord, Gunnalf Berg, Michael Simonsen.

Elsa viser og forteller gjerne om sine minner fra tiden i Byaasen skiklub.

Elsa Holst

- Et verdig æresmedlem

Siden Elsa ble medlem i Byaasen skiklubb i 1964, har hennes pågangsmot og viljestyrke båret mange frukter. Få var så aktive som henne da klubben arrangerte messer og basarer. Godt humør og bein i nesa har gitt resultater. Elsa har vært trofast mot klubben sin, men hvordan har aktiviteten utviklet seg?

Elsa sier hun har fått inntrykk av at folk er mer opptatte i dag. Det er så mye mer å gjøre. Karrieren tar mer og mer tid. Engasjementet er ikke som det en gang var. Hun synes damene sto mer samlet før. Vi satt å puslet med håndarbeid, tok med ungene og engasjerte oss mer enn i dag.

Hvor viktig tror du kvinnelig deltagelse har vært for klubben?

Elsa forteller ivrig om damenes samhold og engasjement. Vi arrangerte tombola på torget, julemesser og basarer. Vi strikka og laget mye annet fint som kunne selges. Dugnadsarbeid var det titt og ofte. Jo, vi damene har spilt en viktig rolle.

Hvilket forhold har du til klubben i dag?

Jeg er ikke så aktiv i dag som jeg en gang var. Helsa er ikke helt som den burde være. Elsa nøyer seg nå med å ta seg en tur på årsmøtene, men selv om hun ikke lenger er så aktiv følger hun likevel med på det som skjer i klubben. Vi har mange gode skiløpere og ivrige medlemmer. Det er en bra klubb!

Er det noe du husker spesielt godt fra dine år som medlem i klubben?

Elsa tenker og humrer litt. Dugnadsarbeidet er noe jeg ikke glemmer. Jeg kittet vinduene på Kari-Perstua! Hun ler og legger til at det er mange, gode minner fra klubben. Jeg minnes alle de uttallige sokkene jeg har strikket. Og ikke for å glemme de små selbuvottene. Elsa kvitrer når hun prater om forberedelsene til basarene og messene. Mye arbeid var det, men det var veldig sosialt og artig.

Elsa er en ildsjel. Hennes pågangsmot og arbeid fortjener en applaus. Hun er et verdig æresmedlem!

Byaasen Skiklub – hoppdommere

Medlemmer i Byaasen Skiklub har ofte tillitsverv i skikretsen, ikke minst gjelder dette hoppdommergjerningen, hvor klubben har vært en støtte-spiller, alltid godt forsynt med autoriserte dommere.

Fra klubbens jubileumsberetning i 1953 fremgår det at Albert Vaadan var det første medlemmet i klubben som offisielt opptrådte som ”prisdommer”. Dette var i 1904, altså snart 100 år siden. Noen autorisasjon var det ikke snakk om på dette tidspunktet.

De første autoriserte dommere i klubben var Ludvig Sivertsen, Ole Kroppan, Leif N. Rian og Arvid Wold. Dette må ha vært ca. 1920. Videre ble Tjalve Rian og August Leinhardt autoriserte kretsdommere i 1929. Tjalve Rian ble året etter autorisert forbundsdommer (NSF-dommer), noe Ludvig Sivertsen var blitt tidligere. Ludvig Sivertsen dømte for øvrig Hovedlandsrennet (NM) i 1925 og 1930, og Tjalve Rian i 1938.

Gunnar Simonsen ble autorisert kretsdommer i 1938 og forbundsdommer i 1940. Han dømte NM i 1957, og representerte internasjonalt ved Solefteåspelen i 1948 og 1951 og dermed den første til å representere utenlands. Han var også frem til 1960 i stor grad delaktig i utdanningen av nye dommere i kretsen. Fra 1945 og utover kom det til en rekke nye dommere i klubben. Eugen Hauan, Einar Wangsvig, Einar Smedås, Odd Paulsen og Michael Simonsen. Av disse tok Michael Simonsen forbundsgraden i 1948 og Odd Paulsen i 1953.

Dagens hoppdommere kan takke ildsjeler i klubben for dagens utregningssystem med åpen bedømmelse og hurtigregning. Spesielt må nevnes Einar Smedås som var primus motor i ”utregner-teamet”. Allerede i 1954 ble åpen bedømmelse og hurtigutregning praktisert i klubben, og etter hvert i kretsen. Vanskeligere var det å få aksept på sentralt hold. Uten å gå mer i detaljer, kan en si at i dag foregår utregningen tilnærmet slik BSK praktiserte for 50 år siden.

På 1960-tallet ble Svein Gundersen forbundsdommer i 1965 og Johan Simonsen i 1969. Sistnevnte ble internasjonal dommer (FIS) i 1977, og har hatt mange internasjonale oppgaver, bla Den tysk-østerrikske hoppuke, Holmenkollen og VM i Lahti i 1989. På 1970-tallet fikk klubben autorisert 4 nye dommere – Arvid Tangen 1970, Michael Simonsen 1975, Anita Wold 1978 og Alf Walseth 1978. Anita og Alf ble autoriserte forbundsdommere i 1984.

På 1980-tallet fortsatte rekrutteringen av hoppdommere på høyt nivå. Vi kan nevne forbundsdommerne Arne Helgesen og Ole Walseth, sistnevnte også internasjonal dommer. Men på 1990-tallet fikk klubben kun en ny kretsdommer, Geir Dahl i 1994. Dette får Ole Walseth som ny utdanningsansvarlig ta tak i! Pr. i dag har klubben 3 aktive dommere: Ole Walseth, FIS, Alf Walseth, NSF og Arne Helgesen, NSF.

Alle klubbens forbundsdommere har dømt store nasjonale hopprenn og minimum dømt i et Norgesmesterskap.

Heljar Fahle

- ung hopper med ambisjoner

Heljar er en fremgangsrik skihopper på 19 år som i mange år allerede har gjort det godt i nasjonale renn. Han har flere svært gode plasseringer å se tilbake på, bl.a vant han Norges-cupen for juniorer sesongen 2001 og ble dermed senior elite-hopper. I sommer plasserte han seg som nr 12 i NM plast i hard konkurranse med de øvrige elitehopperne.

Heljar startet hoppkarrieren i BSK i 6-årsalderen med morfar Alf Walseth som trener og inspirator. De første årene satset han på kombinert, faktisk helt fram til han ble 16 år. Da hadde han vunnet Norges-cupen for 14-åringer og i den siste sesongen som kombinertløper ble han nr 2. -Jeg har alltid vært bedre skihopper enn langrennsløper, så det falt naturlig å satse videre på hoppkarrieren, sier Heljar. Nå går han siste året på idrettslinja ved Heimdal vgs og han forteller om et godt tilrettelagt opplegg på skolen som kombinerer trening og konkurranser samtidig som de får fullført allmennfaglig studieretning.

Heljar trener 6 ganger i uka, ofte to ganger pr dag. Likevel har han tid til å ha hovedansvaret for hoppgruppa i BSK en kveld i uka. Når snøen kommer blir det to kvelder hver uke, men det gir fin praksis i ledelse- og instruksjonsfaget som de har på skolen. Denne kvelden som undertegnede

møter Heljar, er han ute på hoppflata i Byåsbakken sammen med 12 hoppaspiranter i alderen 7 – 10 år. Treningsopplegget er spenst, kroppsbehererskelse og koordinasjon, samt en god porsjon tålmodighet fra trenerens side. Heljar har selv fått god støtte fra hoppmiljøet i klubben, og synes det er naturlig å gi noe tilbake. Ungene setter tydelig pris på denne blide og positive karen som ikke tar støynivået så veldig alvorlig. Trening skal være moro.

Hva er dine ambisjoner framover?

-Jeg satser for fullt framover, vinn eller forsvinn. Målet i kommende sesong er plassering blant de ti beste, helst på pallen. Det kan gi representasjonsoppdrag i COC (Continental Cup) og kanskje World Cup? Det får tiden vise. Heljar ser i hvert fall fram til sesongstart, kanskje blir rekorden fra Granåsen på 132m slått? Vi ønsker Heljar all mulig lykke til videre på ferden, mot stjernene kanskje?

Ut på tur, aldri sur

-Tanken på varm dusj får oss til å yte ekstra på den siste kneika inn etter den knallharde morgenøkta med stavintervall, sier Hilde og Karoline, to spreke deltakere på BSKs barmarkssamling på Søvassli. Varmtvannet har for lengst tatt slutt når de siste kommer svette og varme inn.

Klokka 0900 kommer trøtte ”morratryner” inn i frokostsalen på Søvassli, men maten glir ned og etter litt juice har de fleste våknet, klare til harde tak ute i den vakre naturen på Søvasskjølen. På programmet denne formiddagen står en og en halv time med stavintervall. Knallhardt og tungt, men musklene fungerer godt etter hvert. Økta slutter med en rask spurt tilbake til leiren for å komme først i dusjen. Alle vet fra tidligere at sistemann får iskaldt vann.

Myr-rugby

Høydepunktet denne dagen er rugby i myra, skal vi tro Hilde og Karoline. Her er bort i mot alle regler tillatt. Gjørma spruter og ballen er sleip, men moro er det. Hvem tenker vel på at de nettopp var nydusja og rene? Myra suger og stegene blir tunge og musklene slitne, men vi ler og har det gøy. De yngste springer i hinderløypa.....

Karaokesang og kveldskos

På kvelden var det fellessamling med spørrekonkurranse og en helsefarlig lek som endte med at en av trenerne fikk hull i hodet. Senere på kvelden hadde de nest eldste samlet seg på ett av rommene for å synge karaoke. Flere kom til og det tok helt av med Rosenborgsangen. Klokka elleve ble alle kommandert i seng, men var det noen som ville legge seg? Først klokka tolv kapitulerte vi og stupte i seng. Neste dag dro vi alle, friske og uthvilte ut på langtur før avreise ut på ettermiddagen. Vi var alle enige om at det hadde vært en vellykket samling.

Hilsen Karoline Grøv og Hilde Ekrem

Ny storstue i jubileumsåret!

Etter branner og en ellers omskiftende tilværelse, er det i jubileumsåret endelig klart for innflytting i et romslig og stort flerbrukshus på branntomta til den forrige storstua. Det var i september 2002 at BSK-hytta ved enden av sletta i Byåsbakken ble offer for flammenes rov, men takket være en effektiv byggekomité bestående av Thorvald Nakstad, Eyvind Grøv og Egil Hustøft står den nye hytta innflyttingsklar i april. Nå kan nye og gamle BSKere boltre seg på 400 kvm fordelt på to plan. Kjelleren har stort treningsrom og garderobe, mens hovedetasjen har kjøkken, aktivitetsrom og egen garderobe for hopperne. På loftet er innredet et rom for styremøter. Hele herligheten vil komme seg på ca 2,5 mill kroner. Thorvald håper på en kombinert innvielsesfest og jubileumsmarkering i løpet av april. Det kan virke som at BSKs hytter har vært hjem søkt av brann. Mange eldre medlemmer vil nok med vemod huske husmannsplassen Kari-Perstua som klubben fikk kjøpe i 1969, eller rettere sagt, det var Dameforeningen som fikk tilslaget. Leder for rehabiliteringsarbeidet var Olav Presthus og Egil Bjørvig. Hytta stod ferdig rehabilitert i 1974, men den ble dessverre totalskadet av brann i juni 1975. Hustuftene står fremdeles.

Etter makeskifte med kommunen fikk klubben råderett over den nåværende tomta. Med Asbjørn Blåsmo som leder av byggekomiteen stod en ny

hytte ferdig i 1977 og den fikk navnet BSK-hytta og ble innviet den 30. april. Hytta ble senere utvidet og oppgradert med Haakon Nakstad som primus motor. Hytta var mye brukt i klubbregi og ikke minst til utleieformål. Det er ikke få konfirmanter og jubilanter som har minner herfra, men altså i september 2002 var hytta historie.

Tilholdssted for sosialt samvær og møtevirksomhet er svært viktig for å skape identitet og interesse for klubbarbeid og arbeidet for fast møtested kom tidlig i gang etter at klubben ble stiftet i 1893. De første åra ble møtene holdt på Jens Hansens hjemsted "Bellevue" der også stiftelsen av klubben fant sted. Senere fikk klubben disponere Byaasen Skytterlags hus i gamle Lianvei ved Kyvannet, der restene av murene fremdeles kan sees. Eget forsamlingshus fikk klubben først i 1923, omtrent på 30-årsdagen. Det lå på tomta Søreng ved Byåsveien, men økonomiske problemer i 20-åra førte huset over på bankens hender, og i 1937 solgte klubben hus og eiendom. Etter krigen hadde klubben tilhold i Heimvernsbrakka ved Wullumsgården, men etter hvert ble det bygget brakke og varmebu ved sletta i Byåsbakken. Her var det møterom, rennkonto og lager inntil Kari-Perstua ble fast tilholdssted.

Kilde: Asbjørn Blåsmos beretning til 100-årsjubileet.

Utarbeidet av elever ved
Medier og Kommunikasjon,
Brundalen Videregående skole.
2003

Utarbeidet av elever ved
Medier og Kommunikasjon,
Brundalen Videregående skole
2003